

ЛЕПЕ, ПАМЕТНЕ И ХРАБРЕ

Безбедне Мозгине

Девојчица
дугачких
стопала

Креативни центар

Библиотека
Лейе, ђаметѣне и храбре
Књига друга

Беатриче Мазини
ДЕВОЈЧИЦА ДУГАЧКИХ СТОПАЛА

Наслов ориџинала

Beatrice Masini

BELLE ASTUTE E CORAGGIOSE

LA BAMBINA CON I PIEDI LUNGI

Copyright © 2010, Edizioni EL S.r.l., Trieste Italy

За издање на српском језику © Креативни центар 2010

Илустрације

Дезидерија Гвичардини (Desideria Guicciardini)

Превела са италијанског

Весна Мостарица

Уредник

Анђелка Ружић

Лектор

Мирјана Делић

Припрема за штампу

Татјана Ваљаревић

Издавач

Креативни центар

Градиштанска 8, Београд

тел.: 011 / 3820 464, 3820 483, 2440 659

е-mail: info@kreativnicentar.rs

За издавача

Љиљана Маринковић, директор

Штампа

Бранмил

Тираж

2.000

ISBN 978-86-7781-804-3

Беатриче Мазини

Девојчица
дугачких стопала

Илустрације
Дезидерија Гвичардини

Креативни центар

Посвећено девојчици из Фана коју
сам срела једној мајској дана
у некој старој цркви: девојчици
с најдужим сивојалима које
сам икад видела. Ни цијеле, беле,
нису ништа помајале. Нека те та
сивојала одведу далеко, необична
ноћта девојчице из Фана

Увод

З аправо, увод у ову причу налази се већ у самом њеном наслову: била једном једна девојчица која је имала веома дугачка стопала. Да је реч о некој девојчици из нашег времена, могли бисмо рећи да је имала осам година и да је носила број ципела тридесет осам, број који носе већ одрасле жене; али пошта се ова прича одвија у неко друго време, а не

у наше, и на неком месту где су бројеви ципела другачији од оних на које смо ми навикли, можемо да кажемо, као што се говорило у њеној кући, да је имала осам година, а да су њена стопала била дуга један хват.¹ Осим стопала дугих један хват, та девојчица имала је и име: звала се Мента. Сад, кад смо то разјаснили, можемо на миру да се посветимо њеној причи и да видимо како пар предугих стопала

1) Хват је стара мера за дужину (прим. прев.).

може да буде велика сметња, али и не мора, како може да изазива неприлике, али и авантуре, и да буде незгодан додатак, али и огромна предност.

У којем се Мента бори
са свакодневним животом,
искомпликованим због
дугачких стопала

Мента је била весела девојчица, кратке коврџаве косе, с наочарима зелених стакала. Просечне висине, просечне тежине, имала је само нешто необично, оно с чим смо се већ упознали. А то јој је у свакодневном животу често стварало неприлике. На пример, Мента је нерадо учествовала у играма с другом децом у школском дворишту или по подне ако је у тим

играма требало да се трчи – зато што се често саплитала; то је изгледало као кад бисмо покушали да трчимо на скијама, нешто што углавном не радимо, осим кад смо мали и неискусни. А истина је да се саплитала и кад је ходала: било је довољно да заборави на своја стопала, да помисли на нешто друго, да буде помало расејана и убрзо би се једно стопало нашло преко другог и – *ѡаф!* – лежала би потрбушке на поду, опружена колико је дуга. Зелена стакла њених наочара била су мало дебља од нормалних – управо зато да се не би сломила кад падну. Колена су јој, међутим, била прилично разбијена, огуљена, рањава;

